

РЕШЕНИЕ № 175

гр.Перник, 27.06.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник , касационен състав , в публично съдебно двадесет и девети юни две хиляди и единадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря **А.М.** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – **прокурор Румяна Стефанова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№178/2011 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение № 336 от 16.05.2011 г. по н.а.х.д. № 305/2011 г. Районен съд, гр.Перник е потвърдил наказателно постановление № 3631/10 от 17.01.2011 г. на Началник сектор „ПП” при Областна дирекция на МВР гр. Перник, с което на В.М.С. са наложени административни наказания "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от един месец, на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата.

В законния срок против решението е постъпила **касационна жалба от В.М.С. ***.** Жалбоподателят излага твърдения за неправилност на въззивното решение, поради допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Оспорва установената от РС-Перник, фактическа обстановка и твърди, че скоростта на неговия автомобил не е констатирана с годно техническо средство.

Ответникът по жалбата – ОД на МВР гр. Перник, сектор Пътна Полиция не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура гр.Перник, счита жалбата за неоснователна, извършеното нарушение за доказано и пледира оставяне в сила решението на РС, гр.Перник, с което е потвърдено наказателното постановление. Не са налице основания и за прилагане на по-благоприятния закон, така както е поискано от касационния жалбоподател.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.211 ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима , разгледана по същество е неоснователна.

Районен съд Перник, въз основа на събраните по делото доказателства, е установил следната от фактическа обстановка: На 30.12.2010 г. в 00,10 ч., в гр.Перник, на първокласен път № 1-6, км.74+316, посока гр.Радомир-гр.София, В.М.С., като водач на МПС – лек автомобил с рег.№ РК 8057 АР, при ограничение 50 км/ч валидно за населено

място, обозначено с пътен знак №11, се движи със 88 км/ч, като скоростта е установена с техническо средство-радар ТР-4, с № 101, фиксиращ скорост, дата и час.

На същата дата е съставен и акт за установяване на административно нарушение № 3631, с който жалбоподателят се е запознал. Акта е подписан от нарушителя и в него не са отразени възражения. Въз основа на съставения акт, компетентният административно наказващ орган е издал НП № 3631/10 от 17.01.2011 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като се е движил с превишена скорост от 88 км/ч при максимално допустима - 50 км/ч, валидна за населено място. След като е обсъдил размера на кумулативно наложените санкции, съдът е приел, че същите са правилно определени от административно-наказващия орган и е потвърдил изцяло наказателното постановление.

Административен съд-Перник намира, че решението на въззивния съд е правилно, законосъобразно по същество и при неговото постановяване не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Районният съдия правилно е установил горната фактическа обстановка въз основа на събраните по делото писмени доказателства. Въз основа на тях е приел, че писмените доказателства съответстват на показанията на разпитаният по делото свидетел – Християн Борисов - актосъставител, а нарушителят не е ангажирал доказателства в подкрепа на своите твърдения. Тези изводи на съда се споделят изцяло от касационната инстанция.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че техническото средство с което е установена скоростта на движение – ТР-4, №101 не е събрало годни доказателства относно скоростта на движение. В наказателното постановление е отбелязано, че същото се издава по съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 1058/26.06.2010 г. В обстоятелствената част на последния актотосъставителят е отбелязал, че скоростта, измерена в 00,10 ч. на 30.12.2010 г., е установена с радар ТР- 4 с фабричен № 101, т. е. посочено е въз основа на какво техническо средство е измерена скоростта. Стойностите отчетени от измервателния уред са показани на водача и същият не е възразил срещу констатациите.

Съдът е изискал, а съответно административно-наказващият орган е представил и съответните доказателства за изправност на техническото средство. Радара е включен в приложения по делото списък с идентификационните номера на радарните скоростомери, преминали успешно последваща проверка. Проверката в специализирана лаборатория е извършена на 17.03.2010 г., т. е. към датата на установяване на нарушението радарът е бил в изправност.

Настоящият състав намира, че районният съд е изпълнил задължението си да събере достатъчно и безпротиворечиви доказателства, въз основа на които е направил извода си, че нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, е безспорно установено.

Правилни са изводите на съда, че наказанието е определено по вид и размер и съответства на извършеното нарушение. Към момента на извършване на горното нарушение, т. е. превишаване на скоростта в населено място от 31 до 40 км/ч, законодателят е фиксирал в нормата на чл. 182, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, кумулативно налагане на наказанията "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от правоуправление на МПС" за срок от 1 месец. Обосновани и правилни са изводите на въззивния съд, че не е налице законова възможност да бъде приложен "по-благоприятния" закон, тъй като това би

довело до увеличаване размера на наложеното наказание "глоба".

Освен посоченото в мотивите на решението, основание за подобно тълкуване дава и разпоредбата на §11 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата, обн. в ДВ бр. 10 от 01.02.2011 г., който гласи, че „ *За нарушенията установени до влизането в сила на този закон се прилага досегашният ред*". След като закона не сочи дали това е приложимия пред административно наказващият орган или пред съда ред, то следва да се приеме, че се касае за цялото производство от установяване на административното нарушение до окончателното произнасяне на съответния съд или влизане в сила на наказателното постановление.

Настоящият състав намира, че целта на промените в ЗДвП е намаляване броя на пътнотранспортните произшествия и жертвите на пътя, а не създаване на по-благоприятен режим за нарушителите на ЗДвП. Така, че дори и в този смисъл, не може да се приеме, че това е по-благоприятният закон.

При разглеждането на делото, не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, поради което Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №336 от 16.05.2011 г. постановено по н.а.х.д. № 305/2011 г. на Районен съд, гр. Перник, с което е потвърдено НП 3631/10 от 17.01.2011 г. на Началник сектор „ПП” при Областна дирекция на МВР - Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Членове: